

Länge har önskemålet varit femstjärniga målspottare från England. Men när Östersunds FK den här gången kastade ut häven i värvarjungeln dök det upp två fullblodsproffs från Finland. Niklas Widjeskog och Lasse Mattila är namnen som fått ÖFK-ledningen att gå omkring med nöjda leenden på läpparna.

Utän tvekan blir finländarna Lasse Mattila (till vänster) och Niklas Widjeskog två nyckelspelare på Hofvallen i sommar.

Foto: Marie Birk

Kyllä – finländarna ska vi ha!

De har inte hunnit med att visa upp sig speciellt mycket på hemmaplan än, men ett gott tips är att Niklas, 32, och Lasse, 24, blir nya publikfavoriter på Hofvallen.

Inte som spektakulära mål-tjuvar.

Utän som hårt och proffsigt arbetande mittfältsmotorer – som dels kommer att suga musten ur motståndarna med sitt evinnerliga löpande, dels kommer att ingjuta mod i de egna spelarna genom sin inställning och attityd.

Det hela känns så självklart när man pratat med finländarna själva. Som till exempel när Niklas Widjeskog får frågan om han känner någon press på sig.

– Jag vet att det finns förväntningar. Så ska det vara också. Det är ju därför jag är här. Men pressen påverkar mig

inte, jag lutar på mitt eget spel.

Lugne och trygga Widjeskog tillför ovärderlig rutin i årets ÖFK. För honom själv handlar det om en nytändning.

– Ibland måste man ha ny inspiration för att kunna gå vidare. Efter alla år i Jaro (Jakobstad) ville både jag och familjen testa något nytt. Att det blev Östersund beror helt och hållet på att Janne var här.

Kontrakt på ett år

ÖFK-tränaren Janne Westlund har tränat Jaro i högsta finska ligan och visste exakt vad han gjorde när Widjeskog lockades till Jämtland. Parterna har skrivit ett ettårskontrakt.

– De senaste säsongerna har jag inte velat binda mig längre. Jag vet inte hur länge motivationen sitter i, och nu hur jag ska trivas här, menar Niklas.

Så här långt har han bara positivt att säga om Östersund och ÖFK. Familjen – frun Minna, två söner (den siste nedkom på påskaftonen!), och hund – trivs jättebra i Torvalla.

– Även i laget har det varit väldigt positivt från första början, säger Widjeskog. Han har bland annat sju sångers bakom sig i högsta finska ligan. Roligaste minnet är några Europamatcher i intertotoopen 1996. Som ni förstår är det meriter som bör räcka långt i svenska division II.

Jämförelser mellan Jaro och ÖFK?

– Det är lite orättvist att jämföra. I Jaro är det en eller två spelare som jobbar vid sidan av fotbollen, övriga är heltidsproffs.

– Men jag tror att även Jaro skulle kunna lära en del av ÖFK. Här är spelarna med

framfusiga och rätlinjiga i sitt spel. Det är effektivare och mindre omständigt. Jag tror att det handlar om lite kulturell skillnad mellan den svenska och finska fotbollen.

Inte bara fotboll

Kollegan Lasse Mattila, som faktiskt är svensk medborgare sedan förra hösten, kommer från Esbo utanför Helsingfors, men har funnit i Sverige sedan 1994 då han värvades av Ljungskile.

I Finland gjorde han bland annat några U21- och U18-landskamper.

Trots att Lasse är åtta år yngre gör han också ett moget och harmoniskt intryck. Kanske beroende på att han insett att det finns annat än fotboll som är viktigt i livet.

– Den upptäckten har faktiskt betytt mycket för mig. Det

var inte bara för att Ljungskile åkte ur Superettan som jag lämnade klubben, utan även andra skäl, berättar han.

Tro nu inte att han Lasse dragit ner på sin fotbollssatsning.

Tvärtom trivs han ypperligt med att ÖFK har betydligt högre (!) träningsdos än Ljungskile.

– När man utvecklas som människa gör man också bättre ifrån sig som yrkesmänniska, oavsett om man är bankman eller fotbollsspelare, förklarar Mattila.

Egen musikkariär?

Lasse har många projekt på gång. Förutom att han hoppas komma in på Mitthögskolan till hösten har han precis spelat in en egen cd-skiva! Lasse sjunger och spelar gitarr. En av hans nya upptäckter, för fyra år

sedan hade han nämligen inte tagit ett enda ackord...

– Jag ska trycka upp skivan i 500 exemplar och försöka få ut några demos på olika ställen.

Naggande god

Innan han upptäcktes av skivbolagen hinner dock publiken på Hofvallen upptäcka den lille (169 cm - 59 kg) liraren.

– Ja, jag är inte så stor, men det kompenserar jag på andra sätt.

Liksom Widjeskog stortrivs Mattila i sin nya miljö. Ja, han är nästan lyrisk.

– Har varit i Östersund en och en halv månad nu och måste säga att jag trivs hur bra som helst. Killarna i laget är lätta att ha att göra med och allt runt omkring är också bra.

Roland Olsen